

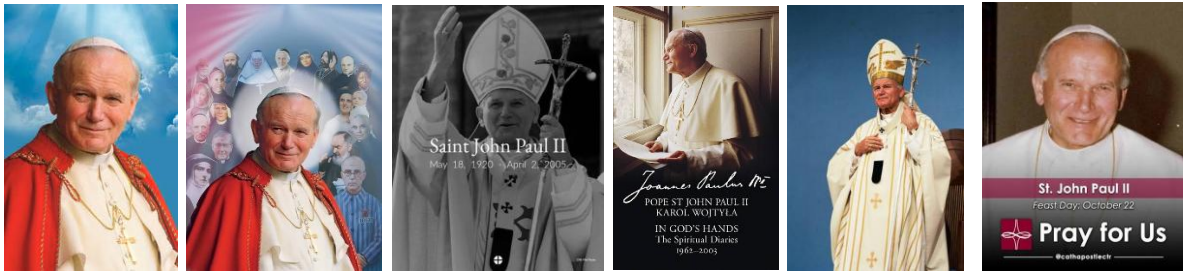
บทเทศน์และข้อคิด วันพฤหัสบดีที่ 22 ตุลาคม 2026 นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา นักบุญร่วมสมัยของเรา

บทอ่านประจำวัน เอเฟซัส 3:14–21 และลูกา 12:49–53

สาระสำคัญจากบทอ่านที่เชื่อมโยงกับชีวิตของนักบุญยอห์น ปอลที่ 2 ได้อย่างงดงาม คือ

- “ไฟ” ที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงปรารถนาจะจุดขึ้นบนแผ่นดิน มิใช่ไฟแห่งความเกลียดชัง แต่คือไฟแห่งความรัก ความจริง และพระจิตเจ้า
- พลังของคริสตชนไม่ได้มาจากอำนาจภายนอก แต่มาจากการที่ “พระเยซูคริสต์เจ้าทรงพำนักในใจโดยอาศัยความเชื่อ” จนเราหยั่งรากลึกในความรัก

วันที่ 22 ตุลาคม เป็นวันระลึกถึงนักบุญยอห์น ปอลที่ 2 เพราะตรงกับวันที่พระองค์ทรงเข้าสู่พิธีสถาปนาสู่พระประมุขสูงสุดของพระศาสนจักรคาทอลิกอย่างเป็นทางการใน ค.ศ. 1978 และทรงประกาศถ้อยคำซึ่งกลายเป็นเข็มทิศแห่งสมณสมัยว่า “อย่ากลัวเลย จงเปิดประตูให้พระเยซูคริสต์เจ้า”

บทเทศน์: “ไฟที่ไม่เผาผลาญ แต่ทำให้โลกอบอุ่น”

เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ. 1984 สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอลที่ 2 เสด็จไปยังศูนย์ผู้ลี้ภัยพนักสนิม จังหวัดชลบุรี ในเวลานั้น ที่นั่นมีผู้ลี้ภัยจากประเทศเพื่อนบ้านจำนวนมาก หลายคนสูญเสียบ้าน สูญเสียญาติพี่น้อง และไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพรุ่งนี้จะต้องเดินทางไปไหน พวกเขาพูดกันคนละภาษา มีเชื้อชาติและศาสนาแตกต่างกัน พระสันตะปาปาจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ถ้อยคำของข้าพเจ้าก้าวข้ามกำแพงของภาษา เพราะเป็นถ้อยคำที่พูดด้วยภาษาของหัวใจ” แล้วพระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า “จงมีความเชื่อมั่นในตนเอง อย่าลืมว่าท่านเป็นประชาชนที่มีเสรีภาพ และมีที่อันชอบธรรมของท่านอยู่ในโลกนี้...จงมีความหวังในอนาคต” น่าสังเกตว่า พระองค์ไม่ได้เริ่มต้นด้วยการถามว่า “พวกคุณนับถือศาสนาอะไร?” ไม่ได้ถามว่า “มีเอกสารถูกต้องหรือไม่?” แต่ทรงเริ่มต้นด้วยการยืนยันว่า “ท่านยังเป็นมนุษย์ ท่านยังมีศักดิ์ศรี และท่านยังมีอนาคต” นี่แหละครับคือ “ไฟ” ที่พระเยซูเจ้าตรัสในพระวรสารวันนี้

“เรามาเพื่อจุดไฟในโลก และเราปรารถนาเหลือเกินให้ไฟนั้นลุกขึ้นแล้ว”

ไฟของพระเยซูเจ้าไม่ใช่ไฟที่เผาบ้านของผู้อื่น ไม่ใช่ไฟแห่งสงคราม ความรุนแรง หรือ ถ้อยคำเกลียดชัง แต่เป็นไฟที่เผาผลาญความกลัว ความเฉยชา ความเห็นแก่ตัว และ อคติภายในใจมนุษย์, ไฟบางชนิดเผาผลาญบ้านเรือน แต่ไฟของพระเยซูเจ้าสร้างบ้าน ให้คนไร้บ้าน, ไฟบางชนิดทำให้ผู้คนแตกแยก แต่ไฟของพระเยซูเจ้าทำให้คนแปลกหน้า กลายเป็นพี่น้อง, ไฟบางชนิดเกิดจากความโกรธ แต่ไฟของพระเยซูเจ้าเกิดจากหัวใจที่ รักจนยอมเสียสละ

นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 รู้จักไฟชนิดนี้ดี เพราะชีวิตของท่านผ่านไฟแห่งความทุกข์มา ตั้งแต่วัยเยาว์ ท่านสูญเสียมารดา พี่ชาย และบิดา ก่อนอายุครบ 21 ปี ประเทศโปแลนด์ ถูกกองทัพนาซียึดครอง ท่านต้องทำงานหนักในเหมืองหินและโรงงานเคมี ขณะเดียวกัน ก็เตรียมตัวเป็นพระสงฆ์อย่างลับ ๆ เพราะรัฐบาลนาซีสั่งปิดบ้านเณร

ต่อมาภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์ ท่านยังต้องต่อสู้เพื่อสิทธิของประชาชนในการมีวัดและ ประกาศความเชื่อ ที่เมืองโนวาฮูตา ซึ่งถูกสร้างให้เป็น “เมืองอุตสาหกรรมที่ไม่มีพระเจ้า” ทางکارไม่ต้องการให้มีวัด แต่พระสังฆราชคาโรล วอยตือวาไม่ใช้ความรุนแรงตอบโต้ ท่านไปถวายมิสซากลางแจ้งท่ามกลางความหนาว ยืนอยู่ข้างกางเขนไม้ และอดทน ต่อสู้เป็นเวลาหลายปี จนในที่สุดวัดก็ถูกสร้างขึ้น ภายหลังพระองค์ตรัสว่า ประวัติศาสตร์ ของโนวาฮูตาถูกเขียนขึ้นด้วยไม้กางเขน และจากไม้กางเขนนั่น “การประกาศพระวรสาร ใหม่” ได้เริ่มต้นขึ้น ท่านไม่ได้ชนะด้วยปืน ไม่ได้ชนะด้วยการด่าทอ แต่ชนะด้วยการ ยืนหยัดอยู่กับความจริง โดยไม่สูญเสียความรัก

พระเยซูเจ้าตรัสต่อไปว่า พระองค์มิได้นำสันติภาพแบบปราศจากมาให้ แต่ทรงนำ “การ แบ่งแยก” มาให้ ข้อความนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเยซูเจ้าปรารถนาให้ครอบครัว ทะเลาะกัน แต่หมายความว่า **เมื่อความจริงของพระวรสารเข้ามาในชีวิต เราจะต้อง ตัดสินใจเลือก เราจะเลือกความสะดวก หรือเลือกความถูกต้อง? เราจะเลือกนิ่งเฉย หรือยืนข้างผู้ถูกทอดทิ้ง? เราจะรักษาภาพลักษณ์ของตนเอง หรือรักษาศักดิ์ศรีของ ผู้อื่น? เราจะส่งต่อข่าวลือที่ทำร้ายคน หรือกล้าหยุดมันไว้ที่เรา? ไฟของพระเยซูเจ้าทำให้ เราไม่สามารถเป็นคริสตชนแบบ “อ่อน ๆ” ได้** บางครั้งเราภาวนาว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดเปลี่ยนแปลงโลกด้วยเถิด” พระเจ้าคงตรัสตอบว่า “ได้สิ...พ่อจะเริ่มเปลี่ยนจากลูก ก่อน” เรามักอยากให้พระเจ้าจุดไฟในคนอื่น แต่ไม่อยากให้พระองค์แตะต้องความเคย

ชินของเรา, เราอยากให้คนในครอบครัวกลับใจ แต่อาจไม่ยากเป็นฝ่ายขอโทษก่อน, เราอยากให้พระศาสนจักรเปลี่ยนแปลง แต่ไม่ยากเสียเวลารับใช้, เราอยากให้สังคมมีเมตตา แต่เมื่อพบคนที่แตกต่างจากเรา เรากลับรีบตัดสินเขา

ไฟที่พระเยซูเจ้าต้องการจุด ไม่ได้เริ่มที่กรุงโรม ไม่ได้เริ่มในทำเนียบรัฐบาล และไม่ได้เริ่มในโทรศัพท์มือถือของคนอื่น แต่เริ่มในหัวใจของเราเอง

บทอ่านจากจดหมายถึงชาวเอเฟซัสจึงเป็นคำตอบ นักบุญเปาโลคุกเข่าภาวนา ขอให้พระเยซูเจ้าทรงพำนักในใจของเรา และขอให้เรา “หยั่งรากและตั้งมั่นอยู่ในความรัก” ต้นไม้ยืนหยัดต่อพายุได้ ไม่ใช่เพราะกิ่งก้านส่งเสียงดัง แต่เพราะรากหยั่งลึก

นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 สามารถยืนหยัดต่อหน้านาซี คอมมิวนิสต์ สงคราม และแม้แต่ผู้ที่พยายามสังหารพระองค์ได้ ไม่ใช่เพราะพระองค์มีอำนาจทางการเมืองมากกว่า แต่เพราะชีวิตของพระองค์ยังรากลึกในพระเยซูเจ้า

เมื่อพระองค์เสด็จมาเยือนประเทศไทยระหว่างวันที่ 10–11 พฤษภาคม ค.ศ. 1984 พระองค์มิได้มาเพื่อแสดงอำนาจ แต่มาเพื่อสร้างสะพาน ทรงเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงพบสมเด็จพระสังฆราชแห่งคณะสงฆ์ไทย ทรงขอบคุณประเทศไทยที่ให้ที่พักพิงแก่ผู้ลี้ภัย และทรงยกย่องเสรีภาพทางศาสนาและจิตใจแห่งความเอื้อเฟื้อของคนไทย ที่สามพราน พระองค์ทรงบวชพระสงฆ์ไทยใหม่ 23 องค์ และตรัสแก่พวกเขาว่า “จงเป็นบุรุษแห่งการให้อภัยและพระเมตตาของพระเจ้า... ในทุกสิ่งที่คุณทำ จงเป็นพระเยซูเจ้าอีกองค์หนึ่งสำหรับผู้ที่ท่านพบ” ถ้อยคำนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับพระสงฆ์เท่านั้น แต่สำหรับคริสตชนทุกคน

ท่ามกลางสังคมปัจจุบันที่เต็มไปด้วยไฟแห่งความโกรธในโลกออนไลน์ ไฟแห่งการแบ่งฝ่าย ไฟแห่งสงคราม และไฟแห่งความหวาดกลัว พระศาสนจักรถูกเรียกให้จุดไฟอีกชนิดหนึ่ง—ไฟแห่งความเมตตา *เราอย่าเติมไฟแห่งความเกลียดชัง แต่จงเป็นตะเกียงในความมืด, เราอย่าตะโกนแข่งกับโลก แต่จงพูดด้วย “ภาษาของหัวใจ”, เราอย่ากลัวที่จะยืนข้างความจริง แต่อย่าพูดความจริงโดยปราศจากความรัก*

วันนี้นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 คงกล่าวกับพวกเราอีกครั้งว่า “อย่ากลัวเลย จงเปิดประตูให้พระเยซูคริสต์เจ้า” *เปิดประตูครอบครัวของเราให้พระองค์, เปิดประตูบาดแผลที่เราซ่อนไว้, เปิดประตูวัดของเราให้คนยากจน คนแปลกหน้า เยาวชน และผู้ที่คิดว่าตนเองไม่มีที่ในพระศาสนจักร และเปิดประตูหัวใจของเราให้พระจิตเจ้าจุดไฟขึ้นใหม่* ขออย่าให้เราเป็นเพียงผู้ที่เคยเห็นพระสันตะปาปาเสด็จมาเยือนประเทศไทย แต่ขอให้เราเป็นผู้สืบทอด “ไฟ” ที่พระองค์เคยจุดไว้ในแผ่นดินไทย

ไฟแห่งความเชื่อที่ไม่หวาดกลัว, ไฟแห่งความจริงที่ไม่ใช้ความรุนแรง, ไฟแห่งความเมตตาที่ไม่แบ่งเชื้อชาติหรือศาสนา, และไฟแห่งความรักที่ทำให้คนสิ้นหวังกลับมามองเห็นอนาคตอีกครั้ง

ขอวิงวอนนักบุญยอห์น ปอลที่ 2 โปรดภาวนาเพื่อประเทศไทย เพื่อพระศาสนจักรของเรา และเพื่อเราทุกคน ขอให้หัวใจของเราลุกเป็นไฟ แต่ไม่เผาผลาญผู้ใด— เป็นไฟที่ให้แสงสว่าง ให้ความอบอุ่น และนำโลกกลับมาพบพระเยซูเจ้า อาเมน

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์จอห์น ตลาดพร้าว กรุงเทพฯ